

Syn og tyvende Møde.

Mandagen den 14de November 1892, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893 er given.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2311—12).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Formanden (Høgsbro): Naar jeg har sat dette Forslag paa Dagsordenen, er det selvfølgelig sket med det samme Forbehold, som tidligere ved tilsvarende Besligninger er taget fra denne Plads.

M. Nielsen: Det her foreliggende Aktstykke er Kvintessensen af den raa, brutale Magtudfoldelse, som vi have lært at kende den her i Landet siden 1ste April 1885, den Magtudfoldelse, som skete derigennem, at vor besvorne Grundlov er traadt i Støvet under Parolen: Magten skal nu sættes i Rettens Sted, saaledes at der af Magten kan skabes en ny Ret. Naar jeg ser paa dette Aktstykke og i Tanken dvæler ved de Dage, der staa i Forbindelse med det, ere ligesom en Slags Mærkedage, falder det mig ind, at den højtærede Konsejlspræsident, da han fremlagde det, kunde have holdt en Tale til dette Ting omtrent som saa: Den 1ste April udstedte jeg og mine Kolleger eller rettere Hans Majestæt Kongen paa mit og mine Kollegers Ansvar en provisorisk Finantslov under Paaberaabelse af § 25, men i absolut og aabenbar Strid med § 2 og § 49. Den 1ste Maj, da jeg havde den Fornøjelse at se de Herrer efter det for mig saa gunstige Valg, forelagde jeg Provisoriet af 1ste April. § 25 er min Livsrag, ligesom Befæstningen er min Livsrag, og § 25 forskriver, at jeg skal forelægge Provisoriet for det ærede Ting. Jeg fandt, at de Herrer burde have den Fornøjelse at se mig opfylde Grundlovens Bud og Forfæstning, og jeg haa-

ber, kunde den højtærede Konsejlspræsident have tilføjet, at det lykkedes Bureauet at faa det paagældende Aktstykke omdelt paa de Herrer's Pladser, inden de, efter at have hørt det kongelige Budskab om Samlingens Slutning, forlode denne Sal. Endvidere kunde den højtærede Konsejlspræsident have fortsat: Jeg har vel lagt Mærke til, at dette Ting straks efter denne Samlings Begyndelse i Oktober har forkastet dette Provisorium i Kraft af det private Initiativs Ret; men jeg har i Nar ligesom tidligere aldeles intet Hensyn fundet at burde tage til denne Forkastelse. Jeg har ikke i Nar, lige saa lidt som tidligere, villet værdige denne Operation fra Tingets Side saa megen Opmærksomhed, som der ligger i min personlige Mærkværelse. Skulde nogle være i Tvivl om denne min Ringeagt over for Tingets Forkastelse, haaer jeg, at de ved Synet af dette Aktstykke have faaet Troen i Hænde derpaa. Saaledes kunde den højtærede Konsejlspræsident have sagt ved Forslagets Fremlæggelse, og hvis han havde udtalt sig saaledes, tror jeg, det kunde siges, at han havde ramt Pointet i den nuværende Situation. Jeg tror, at en saadan Tale fra den højtærede Konsejlspræsidents Side vilde have bidraget til at sprede den Laage, som Valg-Sammenmeldning og hvad dermed staaer i Forbindelse og er gaaet forud, har lagt over Landet. Men nu holdt den højtærede Konsejlspræsident ikke en saadan Tale, og dette, at det ikke skete, mener jeg, opfordrer os her i Tinget til, gennem den Forhandling og den Afstemning, som slutter Forhandlingen, at bidrage bort til, at Støret kan drages til Side, saaledes at det Skuespil, der foregaar her i Landet, kan foregaa paa aaben Scene. Jeg tror, at det er det Krav, Situationen stiller til os, at vi ikke døkke til og tilfløre de faktiskste Forhold, at der derved, at vi ikke liste uden om Sagens Kerne paa Højsøkker, bidrages til, at den Elverpige, som man kalder Forhandlingens og Resultat-Politik, kommer til at vise sig i sin gamle Skikkelse saaledes, at adskillige, som nu synes om hende, faa Afsty for hende. Jeg tror, at det vilde bidrage til, at vi føres et Skridt fremad. Vi bør derfor, mener jeg, fremstille Sagen i hele sin Røgenhed og Uhygge, og saa mener jeg da at maatte sige, at hvad den højtærede Konsejlspræsident udtalte, og hvad han udtaltes om, det er for saa vidt ligeegyldigt: Rensgerningerne tale et Sprog, og i dette Sprog hedder det til os: Her paa Tingets Bord ligger det trods Tingets Forkastelse faktisk opretholdt Provisorium; det er Rensgerningernes Sprog til dette Ting, og lige over for det Sprog vil dette Ting nu